

MONITOR

Na Rok Pański 1782.

Num: LII

Dnia 29 Czerwca.

*Nil dictu scdum, visusq hæc limina
tangat, Intra quæ puer est.*

Juven: Sat. XIV.

Mości Panie MONITOR

Wielką nader, Rodzicom pożyteczną, a ku ufzczeńliwieniu Oyczyzny i społeczeństwa dążącą w Pismaeh W. M. Pana z innych miar chwalebnych, widzę opuszczoną materyą, którą ia doświadczeniem nauczony, a przywiedziony od rozumu za godną uwagi naszych czasow osądziłem, to iest: iak szkodliwa Rodzicom, iak iest szkodliwe Krajowi, na co do tąd naymnieyszey bacności nie maia, rowne obchodzenie się w
Ddd komi.

kompaniach, tak w przytomności
 dzieci, iak i na ustroniu, ktorego
 one lubo zaraz doskonale niepoy-
 muia; ztym wszystkim za powięk-
 szeniem lat, i onychże rzeczy
 sobie przypomnieniem, doskonalsze
 czynią proby. Każde dziecię u-
 ważając go od samego urodze-
 nia, może bydz do dobrego, lub
 złego na kierowane: iego wiek
 podobnym iest do wosku rozgrza-
 nego, z ktorego iaką zechcę, mo-
 gę zrobić figurę. Nie rodzi się
 z żadnym nałogiem, ale z spo-
 sobnością do czego go kto uży-
 ie, lub w czym go będzie ćwi-
 czył, czyli przez nauczanie, czyli
 przez przykłady. Lecz my
 wtym błdziemy, nieprzestrzega-
 iąc aby się dzieci nieprzyuczały
 do złych nałogow, nim nawet
 na nich poznać się mogą, w czym
 gdy się utwierdzą, bardzo będzie
 tru-

trudno od tego ich odzwyczaj-
ić; nasienie bowiem złego tru-
dne jest do wytepienia, a pręd-
kie do rozkrzewienia, i gdy go
wyplenić zechcesz, zepsuiesz prę-
dzej owoc dobry, niżeli chwałt
wyplenisz.

Rodzice niewystrzegają się w
przytomności małych dziątek
zdrożnych rzeczy mówić i czy-
nić, gdy dziecię co złego uczy-
ni, to mu chwałę, gdy zaś to
kto zgani, wymawiają go, że to
jest dziecię, że o małą rzecz cho-
dzi, *mała rzecz wprawdzie* mówił
Solon pobłażającemu Oycu, *Kto-
rą trzeba poprawić: lecz to nie ma-
ła, że się staie nałogiem.* Dziecię
każde tak czyni, iak widzi, tak
mniema iak słyszy, tak sądzi iak
się zdaie w opinij tych, ktorych
ono lubi i poważa sobie. Tak
dalece że cała iego zabawa i na-
uka

uka jest iednym nasladowaniem. Lubo potym gdy do rozumu przyida, zechcą ich odzwyczaic nauczyciele, lecz nie dokażą tego, dzieci bowiem więcey poważaiąc Rodzicow niż nauczycielow, zwłaszcza gdyby ieszcze przykrość iaką w tym uczuły; a iako mowi Seneka. *Długa jest droga przez nauki, Krotka i skuteczna przez przykłady.*

Chcecie żeby Synowie wasi i Corki nic złego nie mowiły, i nieczyniły, niechże nic podobnego w domach waszych nie slyszą, i niewidzą. Szanuy ich dziecinność, abyś sprawił wnich uszanowanie Cnoty i dobrych obyczaiow. Ale Rodzice skazę tych obyczajow pospolicie przypisuią nauczycielom, co żadnym bydź nie może sposobem: a chociaźbyśmy i pozwolili na to; a biała plec
gdzieś

gdziefz się Edukuie? ieśli nie wdo-
 mach? a skądże dziewczyna 12.
 letnia ma tyle wiadomości, i spo-
 sobow do ofzukania Rodzicow, że
 wdawfzy się z nią wdyskurs ty-
 fiąc sztuk, a coraz to inszych, iak
 pacierz wytrzepie, ktoremi ofzu-
 kała Rodzicow. > Mogę tu przy-
 toczyć przykład, ktorego świad-
 kowie iefzcze żyją, i godni są wi-
 ary. Maiąc Rodzice Corkę iedy-
 naczkę, którą dziwnie kochali, i
 wfszytkiego co tylko chciała oney
 pozwalali, gdy co mniey przyftoy-
 nie wyrzekła cieszyli się, i oney po-
 klafkowali, na krok iey nieodfępu-
 iąc, choćby co fekretnego mowili,
 lub czynili, onęż do tego przypu-
 fzczali. Gdy dorofła lat pietna-
 ftu, zakochała się w wdowcu, gdy
 zaś Oyciec temu mocno przeci-
 wił się, upatrzyła czas uludzenia
 Matki, gdy Oyciec poiechał na
 jar-

jarmark do miasta, oddalonego na mil kilka, i pojechała z Matczynym pozwoleniem danym sobie podobno czyli prawdziwie czyli fałszywie na piśmie, iuż przystępując do Ołtarza, po przygotowaniu się do ślubu brania; o tym dowiedziawszy się bracia przypadli, i iuż od Ołtarza za ręce ją do domu przyprowadzili. Powrociwszy Oyciec z jarmarku, mocno ją za tę sztukę ochłostał, a niebędąc ieszcze przeświadczonym o iey przysięgley, którą mu dała wierności krokiem ją nieodstępowali, co więkza w nocy ją do łóżka między siebie brali. Lecz ieszcze i ta straż nie była dla Rodzicow skuteczną. Dnia bowiem pewnego, gdy się znaydowali na balu, i podobno sobie trochę podpili, zasnęli mocno w nocy, o straży swego Kleynota iak ow sto-oki Argus zapomnieli, gdy zaś co-
recz-

reczka to poznała, wymknęła się sztucznie z pomiędzy nieskuteczney straży, i do swego ulubionego wdowca przybiegłszy, co prędzey do Kościoła pospieszyła się i ślub wzięła. A do tak prędkiego iścia za mąż; rozmowy i obcowania Rodzicow przywiodło. Te to są skutki rozmow naszych kochani Rodzice, i obcowania nie przystoynego w przytomności małych dziećtek, przez który sławie naszey i honorowi czyniemy krzywdę. Ale uważmy krotko? co za pożytek przynosiemy społeczności obywatelskiej. Gdy Rodzice znaiąc swoje życie passyami powodujące się, nieoddalają od siebie dzieci, ale i owszem pozwalają im kontentować oczy widzeniem, tyrańskiego obchodzenia się z sługami i poddanymi naszymi, i gdyby dziecie było z natury miękkie, prosząc za o-
wym

wym podobnym sobie człowiekiem,
 ofukniemy go, a czasem i ochłosta-
 my, które napotym aby dogodziło
 passyi naszej równie znamy froży
 się, czym społeczności obywatel-
 skiej i Krajowej zwierzchności,
 zostawujemy tyranów i nieodrod-
 nych nam prawie katów. Lecz-
 by te zdrożności były wytepio-
 ne, zwierzchność Krajowa ma się
 wto wdać, do ktorej należy, aby
 iey polityka była Mistrzynią dla
 Narodu;

Bo gdzie występki bez kary, bez nad-
 grody Cnota,

Tam do wszelkiej swywoli, otwo-
 rzone wrota.

